

Jeg kan nu ikke se noget paa Finansloven i denne Henseende, og jeg skal derfor til-lade mig at spørge den højtærede Minister og eventuelt ogsaa det højtærede Finans-udvalg, hvad disse Overvejelser ere blevne til, og hvilket Resultat de ere komne til. Thi det vilde glæde mig og endnu mere Beboerne deroppe, som have faaet ødelagt saa meget, om det skulde komme til et Resultat. Det ligger over deres Kræfter selv at oprette den skete Skade, men jeg er sikker paa, at der er en stor Beredvil-ighed til Stede der, og Beboerne ville selv hjælpe til, hvad de kunne. Derfor vilde det glæde mig, om man kunde komme saa vidt, at der paa det nuværende Finans-lovforslag blev opført en Bevilling til Sik-ring af Kysten deroppe i Nordsjælland. Hvis det ikke sker, er det Fare for, at en mindre Storm vil gøre mere Skade, end Julestormen forårsagede, saa at Engene ville blive skyllede væk og Vandet vælte ind over dem og Halsnæs være udsat for at blive revet løs og altsaa blive til en Ø, saa vi skulle sejle derover, og det vilde ikke være heldigt.

Der er et andet Spørgsmaal, som an-gaar min Valgkreds, det vedrører Krudt-værket ved Frederiksværk. Men det staa-er ogsaa i Forbindelse med Forholdene ved Lejren der ude paa Adserbo Overdrev. Forholdet er jo dette, at der baade til Lejrbarakkerne og til Krudtværket bruges en Masse Ting, i Særdeleshed almindelige grove Varer, der kunne købes i en almin-delig Købmandshandel, som f. Eks. Tjære, Karbolinium, Tagpap og lignende. Nu er Forholdet dette, at den Slags Sager købes hos to større Købmænd i Frederiksværk, og det vækker hos de mindre Købmænd Misfornøjelse over, at de ikke ogsaa faa Del i dette. Jeg tillader mig derfor at henstille til den højtærede Krigsminister, om det ikke var muligt at afholde Licita-tion over de Sager, som bruges. Der bliver afholdt Licitation over f. Eks. det Kød og Flæsk, som skal bruges i Lejren, og hvorfor kunde da ikke ogsaa det andet blive bortliciteret, da man vel maa vide, hvor meget der aarlig omtrent bruges til at pudse Barakkerne op med. Staten vilde, hvis det blev bortliciteret, faa det billigere, og der vilde blive mere Tilfredshed mel-lem Købmændene i Byen. Det er jo kun en lille By, som ikke har noget Opland, men den kæmper tappert for Tilværelsen, og naar den har saadanne Etablissementer i Nærheden, vilde det, naar det, der skal bruges, bliver fordelt mellem de forskellige Købmænd, være til stor Hjælp for dem.

Med det samme, jeg har Ordet, kan jeg heller ikke lade være med at berøre de afholdte Kantonnementsøvelser. Det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen) har jo om-talt disse og Mandskabets Stilling, og jeg skal ikke blande mig i dette. Det var jo noget nyt, der blev prøvet, og for saa vidt som noget nyt altid vil medføre en vis Følgen, var det jo ogsaa Tilfældet her. Men i Særdeleshed var det Intendanturen, der var noget fejl ved, og det blev ikke til Glæde for Mandskabet, som vi have hørt, men heller ikke til Glæde for Beboerne. Det er blevet mig fortalt, at der i en tysk Lærebog skulde staa, at de Danske pleje van at holde deres Søslag i Køgebugt. Det er maaske ikke fuldstændig korrekt, men vi kunde maaske i Lighed dermed sige, at de Danske pleje van at holde deres Kantonnementsøvelser hen over Midt-sjælland. Siden 1887 er dette sket fire Gange. Sidste Gang blev der ikke holdt Revue, men tre Gange er der blevet holdt Revue ved Ringsted, en Gang i Svogerslev, og vi have desuden haft mange andre Indkvarteringer. En Gang imellem kan det maaske være morsomt nok at faa Soldater i Indkvartering. En enkelt Gang nede i Skelskør hændte det jo, at Soldaterne ikke kunde blive af med deres Penge. Naar de vilde betale for at blive barberede, fik de deres Penge tilbage, og naar de vilde købe Bajerskøl, saa fik de det ogsaa uden Betaling. Det er Folk, der ere paa Stikkerne! Det er Folk, der tage pænt mod Soldaterne, og det ville vi jo ogsaa allesammen gerne gøre, men det kan ogsaa blive for meget af det gode, og for Øjeblikket have vi faaet for meget af det, og der er begyndt at rejse sig en Stemning for at blive fri for dette. Vi have hidtil fundet os godt i det, men sid-ste Gang gik det galt. Det var, fordi det skulde gaa rigtig krigsmæssigt til. Det skete, at der skulde indkvarteres saadan noget som 150—200 Mand paa en Bonde-gaard foruden en Batalionsstab eller et Antal af en 3, 4, 5, 6 eller 7 Officerer. Og naar man faar det Dag efter Dag, bliver man ked af det, og vi bleve ogsaa kede af det. Nu havde der jo staaet aver-teret i Aviserne, at vi ikke maatte gøre Anstalter med Hensyn til Madlavning og lignende, og som Regel blev det heller ikke gjort. Men vi vidste ikke, enten vi fik Soldater eller ej, og naar saa Klokken blev 6 eller 6 $\frac{1}{2}$, saa kom Soldaterne og indkvarteredes i stor Masse. Og naar saa Vognene, som vi jo have hørt, først kom længe efter Soldaterne, vare Soldaterne